

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی - کابل

۰۸ دسمبر ۲۰۱۷

کمائی دالر به وسیله جنگ و صلح

بعد از چهاردهه جنگ و خونریزی در افغانستان، نزد هر کسی که انسان می نشیند، شناخته و یا ناشناس شروع می کنند به بدگویی از جنگ و جنگ را باعث بربادی، ویرانی، کشت و کشتار، غارت اموال و دارائی های دیگران، تجاوز به نوامیس و ... معرفی می دارند، در این بدگویی آن قدر پافشاری صورت می گیرد، که اگر کسی بخواد، بحث جنگ عادلانه و یا غیر عادلانه را مطرح سازد و یا از دفع تجاوز یاد کند و یا به مبارزه طبقاتی کمترین اشاره ای صورت گیرد، آسمان و زمین به هم خورده، مارک جنگ طلب، بی خیر از فجایع، کم سن و کم تجربه و هزاران حرف دیگر به انسان نسبت می دهند تا او باشد و در تمام عمر از جنگ چیزی نگوید.

در این جا من دل به دریا زده به امید آن که فیچی سانسور ویراستاران به آن کاری نداشته باشد، با صراحت اعلام می دارم که تمام آنهایی که تمام جنگها و جنگ برای همه را مذمت می کنند، یک طرفه قضاوت می کنند. زیرا:

۱- از توقف بالای قدسیت جنگهای عادلانه چیزی نمی گویم، زیرا هر کسی که ظرفیت فکر کردن داشته باشد، می داند که بدون پیشبرد جنگهای عادلانه بشریت امروزی نه تنها در موقعیت فعلی قرار نمی داشت، بلکه بدون تعارف به مانند سایر حیوانات در کوه و دشت قوله می کشید.

۲- این که جنگ برای منی که خانه ام ویران می گردد، برادرم کشته می شود، اموال و دارائی های منقولم به تاراج برده می شود، هتک حرمت به نوامیس ما صورت می گیرد، چنین جنگی برای من نه تنها بد و زشت است، بلکه مصیبتی است که شیرازه حیات خودم و خانواده ام را از هم می درد؛ مگر همین جنگ آیا برای آنانی که در طرف دیگر قرار دارند، یعنی مال ما را برده اند دست شان را به خون اعضای خانواده ام آلوده ساخته اند، از غارت اموال و دارائی به صد ها همچو من، برای خود قصر هائی ساخته اند که در صورت عدم موجودیت جنگ حتما تصور داشتن آنها را نیز نداشتند، فکر می کنید هم زشت، غیر انسانی و بد است؟؟!!

من که فکر می کنم برای آنها مشتعل ساختن یک جنگ و دامن زدن به آن، بالاتر از هر بهشتی است که ادیان و عده آن را داده اند، اگر باور ندارید لطف نموده یک بار به زندگانی فقیرانه خود و همسایگان تان که دست شان به خون کسی آلوده نیست نظر انداخته، آن را با زندگانی افرادی مانند سیاف، گلبدین، محقق، خلیلی، دوستم، عبدالله و سایر جنگ سالاران مقایسه کنید، خواهید دید که جنگ برای آنها همان است که خمینی جلال زمانی گفته بود، یعنی موهبت الهی. این قماش افراد تنها از قبل جنگ نان نمی خورند، بلکه وقتی دیدند که در دیگ جنگ کفگیر به آخر رسیده و دیگر چیزی از

آن به دست نمی آید، روی دیگر جنگ غیر عادلانه را با صلح غیر عادلانه تر و غیر شریفانه تر از جنگ روی دست می گیرند، و جنگ طلبهای دیروز می شوند، بودا های زمان در صلح طلبی . اگر باور ندارید به جراید مراجعه نموده سخنرانی "خلیلی" و دیگر اعضای به اصطلاح شورای صلح را بابت پیشنهاد صلح با طالبان و اجازه افتتاح دفتر برای آنها در داخل کابل را بخوانید، به یقین متوجه خواهید شد که خلیلی و دار ودسته اش، اینبار می خواهند به نام صلح میلیونها دالر به دست آورند.

کسی نیست از خود و از دیگران بپرسد، صلح با گلبدین، صلح با ملا عمر، صلح با بغدادی، صلح با ترمپ، صلح با تمام جنایتکاران کره زمین؛ اگر این صلح است، من جنگ طلبم و زنده باد جنگ می گویم!

دیده شود چه می شود!!